

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 36Csp/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7120204784
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Mazúrová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2021:7120204784.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Alenou Mazúrovou v spore žalobcu: Diners Club CS, s.r.o., so sídlom Námestie slobody 11, 811 06 Bratislava, IČO: 35 757 086, zastúpený BRICHTA & PARTNERS s.r.o., so sídlom Grösslingova 6-8, 811 09 Bratislava, IČO: 35 740 809, proti žalovanému: Z. J., J.. X.XX.XXXX, G. L. XXX/XX, XXX XX H., o zaplatenie 4.960,86 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4.960,86 EUR a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.554,04 EUR od 29.6.2018 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamieťa.
- III. Priznáva žalobcovi proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca podanou žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 14.4.2020 sa domáhal proti žalovanému uloženia mu povinnosti zaplatiť sumu 4.960,86 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.554,04 EUR od 29.6.2018 do zaplatenia a zo sumy 368,92 EUR od 29.6.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že žalobca je spoločnosť, ktorej predmetom činnosti je najmä vydávanie a správa nebankových platobných kariet a vykonávanie obchodných transakcií z použitia nebankových platobných kariet, pričom podnikanie žalobcu pri správe a vydávaní platobných kariet je poskytovanie platobných služieb a žalobca je platobná inštitúcia. Poukázal na zákon č. 492/2009 Z. z. o platobných službách, § 98 ods. 12. Uviedol, že žalovaný na základe žiadosti o vydanie kreditnej karty DINERS CLUB WHITE zo dňa 20.6.2011 navrhol žalobcovi uzavretie zmluvy, na základe ktorej sa za podmienok uvedených v žiadosti žalobca zaviazal vydať žalovanému kartu a umožniť mu vykonávať prostredníctvom karty transakcie u zmluvných partnerov žalobcu a poskytnúť žalovanému doplnkovú službu úveru do výšky revolvingového limitu a žalovaný sa zaviazal uhradiť žalobcovi všetky záväzky súvisiace s vydaním a používaním karty, osobitne sumu všetkých transakcií vykonaných prostredníctvom karty, ako aj poplatky, na ktoré vznikol žalobcovi v súvislosti s vydaním a používaním karty podľa sadzobníka poplatkov nárok, ako aj vrátiť poskytnutý a čerpaný úver žalobcovi a zaplatiť úrok. Obsah zmluvy o vydaní karty bol tvorený žiadosťou, potvrdením o prijatí žiadosti zo dňa 30.6.2011, všeobecnými obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie platobných kariet Diners Club (ďalej VOP) zo dňa 1.5.2011, revolvingovými obchodnými podmienkami (ďalej ROP) zo dňa 1.5.2011 a príslušným sadzobníkom poplatkov - súkromné karty zo dňa 1.5.2011. Uviedol, že žalovaný vyhlásil, že sa oboznámil so znením VOP, ROP a aktuálneho sadzobníka poplatkov a zaviazal sa svoje povinnosti uvedené v týchto dokumentoch ako aj v žiadosti v plnom rozsahu dodržiavať. V nadväznosti na prijatie žiadosti žalovaného zo strany žalobcu bola žalovanému vydaná kreditná karta Diners Club č.

36 1767 0207 4994, prostredníctvom ktorej žalovaný následne realizoval transakcie v zmysle bodu 3.6 VOP, na ktoré mu bol poskytnutý úver do celkovej výšky 2.000 EUR, po poslednom zvýšení do 4.500 EUR, ktoré žalobca v zmysle bodu 5.1 VOP zúčtoval prostredníctvom karty v spolupráci so svojimi zmluvnými partnermi na kartový účet držiteľa karty - žalovaného. Žalovaný vykonával prostredníctvom kreditnej karty v jednotlivých zúčtovacích obdobiach transakcie, ktoré boli žalovanému vyúčtované mesačne v príslušných výpisoch transakcií, pričom obsahovali výšku vykonaných transakcií realizovaných prostredníctvom kreditnej karty žalovaného, výšku platby žalovaného, a to v prípade, ak žalovaný v zúčtovacom období vykonal platbu povinnej úhrady, prípadne vyššiu platbu ako bola samotná výška povinnej úhrady, výšku úroku a výšku poplatkov, vyplývajúcich zo zoznamu poplatkov, pokiaľ žalobcovi vznikol nárok na tieto poplatky. Z dôvodu, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu v stanovenej výške a v zmluvne určenom termíne. nereagoval na upomienky ako ani na výzvu obsahujúcu upozornenie na možné ukončenie zmluvného vzťahu a s tým súvisiacu splatnosť celého úveru, žalobca v súlade s bodom 4.3 ROP a bodom 2.8 VOP listom zo dňa 18.4.2018 podaným na poštovú prepravu dňa 18.4.2018 vypovedal zmluvný vzťah. Úver žalovaného ako aj ostatné dlžné sumy sa stali splatnými dňa 28.6.2018, t.j. uplynutím dvojmesačnej výpovednej lehoty v spojitosti s fikciou doručenia v zmysle bodu 8.4 VOP. Žalobca vyčíslil dlh žalovaného ku dňu 23.6.2018 na sumu 4.960,86 EUR, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny vo výške 4.554,04 EUR - jedná sa o transakcie vykonané prostredníctvom kreditnej karty žalovaného vo výške 4.475,04 EUR + poplatky za upomienky vo výške 79 EUR (bod 4.5 ROP), z neuhradených sankčných poplatkov vo výške 37,90 EUR a neuhradených úrokov z úveru uplatňovaných do dňa 23.6.2018 vo výške 368,92 EUR. /rok z omeškania si uplatnil z neuhradenej istiny (4.475,04 EUR) a zo sumy 368,92 EUR (neuhradené úroky z úveru uplatňovaných do dňa 23.6.2018) od 29.6.2018, t.j. od nasledujúceho dňa po splatnosti celého úveru.

3. Na preukázanie svojho nároku žalobca spolu so žalobou doručil žiadosť o vydanie kreditnej karty WHITE zo dňa 20.6.2011, štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere - WHITE, potvrdenie o prijatí žiadosti o vydanie kreditnej karty Diners Club WHITE zo dňa 30.6.2011, všeobecné obchodné podmienky pre vydávanie a používanie platobných kariet Diners Club platné od 1.5.2011, revolvingové obchodné podmienky, sadzobník poplatkov platný od 1.5.2011, potvrdenie o prijatí žiadosti o navýšenie limitu zo dňa 13.12.2016, 28.12.2016, 24.1.2017, výpisy z bodového konta žalovaného, špecifikáciu pohľadávky, upomienku č. 1. a č. 2 adresovanú žalobcom žalovanému zo dňa 8.1.2018 a zo dňa 26.1.2018, výzvu na zmier zo dňa 28.2.2018, oznámenie o vypovedaní zmluvného vzťahu zo dňa 18.4.2018, dôkazy o doručovaní týchto dokumentov žalovanému.

4. Žalobca použil nasledovné prostriedky procesného útoku: skutkové tvrdenia uvedené v žalobe, návrhy na vykonanie vyššie citovaných dôkazov.

5. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril; žaloba mu bola doručená dňa 7.8.2020.

6. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia strán sporu, právne argumenty a za preukázané považuje nasledovné skutočnosti: dňa 20.6.2011 žalovaný podpísal žiadosť o vydanie kreditnej karty WHITE, kde uviedol svoje osobné údaje a požiadal o revolvingový limit vo výške 2.000 EUR. Žiadosť o vydanie kreditnej karty v bode 1 obsahovala vyhlásenie žiadateľa, ktorým žiadateľ navrhol žalobcovi uzavretie zmluvy o vydaní karty, na základe ktorej žiadateľovi Diners Club vydá kartu a umožní vykonať prostredníctvom karty transakcie u zmluvných partnerov žalobcu a poskytne doplnkovú službu úveru do výšky revolvingového limitu a zároveň žiadateľ sa zaviazal uhradiť žalobcovi všetky záväzky súvisiace s vydaním a používaním karty, osobitne sumu všetkých transakcií vykonaných prostredníctvom karty, ako aj poplatky, na ktoré vznikol žalobcovi v súvislosti s vydaním a používaním karty podľa sadzobníka poplatkov nárok, ako aj vrátiť poskytnutý a čerpaný úver žalobcovi a zaplatiť úrok. Obsah zmluvy o vydaní karty je tvorený touto žiadosťou, všeobecnými obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie platobných kariet Diners Club, revolvingovými obchodnými podmienkami, potvrdením o prijatí žiadosti a príslušným sadzobníkom poplatkov. Potvrdením o prijatí žiadosti o vydanie kreditnej karty Diners Club WHITE zo dňa 30.6.2011 žalobca potvrdil prijatie žiadosti o vydanie kreditnej karty z 20.6.2011 a prijal návrh žalovaného na uzavretie zmluvy za podmienok uvedených v priloženej kópii žiadosti a taktiež vyplývajúcich z obchodných podmienok pre používanie revolvingových kreditných kariet Diners Club a aktuálneho zoznamu poplatkov. Žalobca v súlade s návrhom žiadateľa - žalovaného schválil revolvingový limit vo výške 2.000 EUR. Uvedené potvrdenie tiež obsahovalo aj ďalšie údaje, a to výšku RPMN 14,78 %, celkovú čiastku, ktorá mala byť zaplatená spotrebiteľom 2.128,75 EUR, pričom uvedené hodnoty boli vypočítané pre prípad jednorazového čerpania úveru do plnej výšky revolvingového limitu

bezhotovostnou transakciou a následnom splatení úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach vo výške 177,40 EUR pri úrokovej sadzbe 13,9 % ročne a ročnom poplatku za kartu 0 EUR, aktuálna výška priemernej RPMN kreditnej karty zverejnená nebola, ročný poplatok pre vydanie karty bol stanovený na 59 EUR, ktorý sa neplatil, minimálna splátka úveru činila 5 % revolvingovateľnej sumy, najmenej 20 EUR, úroková sadzba bola stanovená 13,9 % ročne, sankčný úrok na 9 % ročne a poplatok za vystavenie upomienky č. 1 - 5 EUR, č. 2 - 15 EUR, č. 3 - 15 EUR. Žalobca v predmetnom potvrdení zároveň uviedol, že pokiaľ by žiadateľ s vyššie uvedenými náležitosťami zmluvy nesúhlasil, má v zmysle uzavretej zmluvy v súlade s bodom 6. 4. obchodných podmienok pre používanie revolvingových kreditných kariet Diners Club právo od nej odstúpiť do 14 dní od doručenia potvrdenia prijatí žiadosti. Žalovaný žiadosťami zo dňa 9.1.2016, 8.12.2016, 28.12.2016 a 11.1.2017 požiadal žalobcu o navýšenie, resp. zmenu kreditného limitu (revolvingu), ktoré boli žabcom prijaté, akceptované v súlade s podmienkami vyplývajúcimi z VOP, ROP a Sadzobníkom poplatkov a žalovanému bol navýšený revolvingový limit (naposledy) na sumu 4.500 EUR pri aktuálnej výške priemernej RPMN pre kreditné karty v hodnote 23,55 %, RPMN v hodnote 8,66 %, odplata v hodnote 9,9% z úveru ročne a celkovej čiastke zaplatenej spotrebiteľom vo výške 4.703,21 EUR. Z bodu 2.1. všeobecných obchodných podmienok pre vydávanie a používanie platobných kariet Diners Club vyplynulo, že zmluva o vydanie karty sa uzatvára výlučne na základe žiadosti o vydanie karty podanej žalobcovi žiadateľom, prípadne žiadateľom a spolužiadateľom. Žiadosť sa považuje za návrh na uzavretie zmluvy. V bode 2.2. bolo stanovené, že zmluva je uzavretá akceptáciou žiadosti, ktorú žalobca oznámi žiadateľovi jedným z nasledovných spôsobov: - doručením Diners Club vydanéj karty spolu s fotokópiou akceptovanej žiadosti alebo - oznámením o prijatí návrhu zmluvy a o aktivácii karty doručenej elektronickými prostriedkami. Zmluva sa uzatvorila na dobu neurčitú, čo vyplýva z bodu 2.8. s tým, že zmluvu je žiadateľ oprávnený vypovedať bez udania dôvodu výpoveďou s mesačnou výpovednou lehotou, ktorá začína plynúť nasledujúcim dňom po doručení žalobcovi a žalobca je oprávnený vypovedať zmluvu z dôvodov hodných osobitného zreteľa s dvojmesačnou výpovednou lehotou, ktorá začína plynúť dňom nasledujúcim po doručení výpovedi žiadateľovi. Výpoveď žalobcu musí byť doručená žiadateľovi osobne alebo kuriérskou službou alebo písomne doporučeným listom na adresu uvedenú v zmluve, pričom výpoveď držiteľa musí byť doručená osobne alebo písomne doporučeným listom na adresu žalobcu (bod 2.9. VOP). V bode 8.4. VOP bolo stanovené, že v pochybnostiach sa má zato, že písomnosť je doručená žiadateľovi ú držiteľovi desiatym dňom po doporučenom podaní poskytovateľovi poštových služieb v prípade komunikácie listovou zásielkou. Z bodu 3.1. revolvingových obchodných podmienok žalobcu platných od 1.5.2011 vyplýva, že v prípade výpovede zmluvy zaniká s účinnosťou výpovede oprávnenie žiadateľa a prípadného spolužiadateľa čerpať ďalej úver a vykonávať prostredníctvom karty transakcie. Úver ako aj ostatné dlžné sumy sa stávajú v celom rozsahu splatnými v dátume splatnosti nasledujúceho výpisu potom, čo výpoveď nadobudla účinky. Z bodu 4.3. ROP vyplýva, že v prípade, ak žiadateľ nezplatí povinnú úhradu za dve zúčtovacie obdobia, prípadne nebude niektorá povinná úhrada uhradená riadne po dobu dvoch mesiacov, je žalobca podľa vlastného uváženia oprávnený vypovedať zmluvu alebo zvýšiť žiadateľovi úrokovú sadzbu o rizikovú prirážku. Žalobca žalovaného upomienkami č. 1 a č. 2 upozornil na neuhradenie dlžnej čiastky a určil splatnosť príslušnej výšky dlhu. Výzvou na zmier žalobca žalovaného upozornil na omeškanie s platením, ktorá činí viac ako 60 dní a zároveň ho vyzval na úhradu sumy vo výške 583,74 EUR. Z výpisov doložených žalobcom a špecifikácie pohľadávky vyplynulo, že žalovaný za obdobie, za ktoré si žalobca uplatňuje dlžnú sumu, vykonal transakcie kreditnou kartou vo výške 4.475,04 EUR, vykonal úhrady v sume 1.250 EUR.

7. Súd vykonal dokazovanie hore uvedenými dôkazmi, a to ich oboznámením, z predmetných dôkazov súd vychádzal a vyhodnotil skutkový stav tak ako bolo vyššie uvedené.

8. Súd vec právne posúdil nasledovne:

9. Podľa ust. § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č. 129/2010 Z.z.), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

10. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa ust. § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

12. Podľa ust. § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa ust. § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru, k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

15. Podľa ust. § 5 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pri spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musia byť spotrebiteľovi poskytnuté informácie pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobom a v rozsahu informácií podľa § 4 ods. 1 písm. a) až d), f), l), q) a s); okrem týchto informácií je veriteľ alebo finančný agent povinný poskytnúť informácie o a) podmienkach a postupe ukončenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, b) povinnosti spotrebiteľa zaplatiť takýto spotrebiteľský úver kedykoľvek na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) poplatkoch spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o takomto spotrebiteľskom úvere a podmienkach, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

16. Podľa ust. § 9 ods. 1 citovaného zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota

ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

18. Podľa ust. § 9 ods. 9 zákona č. 129/2010 Z.z., od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa ust. § 9 ods. 10 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľovi sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu spotrebiteľského úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený spotrebiteľský úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo poskytnutia spotrebiteľského úveru za ponúkaných podmienok; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo o osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

20. Podľa ust. § 9 ods. 11 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o tom, že nedošlo k splateniu splátky zo spotrebiteľského úveru v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy (SMS), a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti tejto splátky zo spotrebiteľského úveru.

21. Podľa ust. § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti: a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w), b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške, c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

22. Podľa ust. § 10 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania je veriteľ povinný pravidelne informovať spotrebiteľa prostredníctvom výpisu z účtu alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, o a) období, ktorého sa výpis z účtu týka, b) výške čerpaných prostriedkov a dátumy ich čerpania, c) zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume, d) novom zostatku, e) dátume a výške splátok spotrebiteľa, f) uplatnenej úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, g) všetkých uplatnených poplatkoch súvisiacich so spotrebiteľským úverom zaplatených v danom období, h) minimálnej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť.

23. Podľa ust. § 10 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi aj písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, zvýšenie úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo iných splatných poplatkov, a to najmenej 15 dní pred nadobudnutím účinnosti tejto zmeny, ak tento zákon v § 12 ods. 2 neustanovuje inak.

24. Podľa ust. § 14 zákona č. 129/2010 Z.z., (1) Spotrebiteľ je oprávnený zmluvu o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú vypovedať kedykoľvek s okamžitou platnosťou a bezplatne, ak sa zmluvné strany nedohodli na výpovednej lehote. Táto lehota nesmie byť dlhšia ako jeden mesiac. (2) Veriteľ môže zmluvu o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú vypovedať, ak je to dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú. Výpovedná lehota nesmie byť kratšia ako dva mesiace. Výpoveď veriteľ zašle spotrebiteľovi písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. (3) Ak je to dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú, veriteľ môže z objektívnych dôvodov ukončiť spotrebiteľovi oprávnenie čerpať spotrebiteľský úver. Veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o ukončení čerpania spotrebiteľského úveru a o jeho dôvodoch písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi vopred, alebo ak to nie je možné, veriteľ informuje o tom spotrebiteľa bezodkladne; to neplatí, ak poskytnutiu takejto informácie bráni ustanovenia osobitného predpisu alebo verejný poriadok alebo bezpečnosť štátu.

25. Podľa ust. § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa ust. § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné

zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

27. Podľa ust. § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa ust. § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa ust. § 53 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Podľa ust. § 53 ods. 5 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

31. Podľa ust. § 53 ods. 6 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

32. Podľa ust. § 54 ods. 1, 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, (1) Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (2) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Novela Občianskeho zákonníka (zákon č. 129/2010 Z.z.) s účinnosťou od 1. júna 2010 zmenila znenie odseku 6 § 53. Zásadná zmena spočíva v tom, že v odseku 6 sa nepoužíva pojem "zmluva o spotrebiteľskom úvere", za ktorú možno považovať iba zmluvu, ktorá je uzavretá v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, ale širší pojem, a to "spotrebiteľská zmluva, predmetom ktorej je poskytnutie peňažných prostriedkov". Nie všetky zmluvy, ktorých predmetom je poskytovanie peňažných prostriedkov, sú spotrebiteľskými úvermi v zmysle uvedeného zákona, ale naopak, platí, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere je spotrebiteľskou zmluvou, predmetom ktorej je poskytnutie peňažných prostriedkov. Zákon o spotrebiteľských úveroch upravuje spôsob, ako sa vypočítajú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. upravuje spôsob, ako sa vypočítajú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. V zmysle ust. § 2 písm. g) cit. zákona sa za takéto náklady považujú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, okrem notárskych poplatkov. Občiansky zákonník zakotvil maximálnu výšku odplaty za poskytnutie peňažných prostriedkov pre iné zmluvy, než sú zmluvy o spotrebiteľskom úvere. To znamená, že úprava v ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o výške odplaty za poskytovanie peňažných prostriedkov sa vzťahuje na akékoľvek zmluvy, predmetom ktorých je poskytovanie peňažných prostriedkov. V zmysle platného znenia odseku 6, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Za podstatné zvýšenie treba považovať v zmysle judikatúry zvýšenie maximálne do 20%. Zákonodarcu v súvislosti s posudzovaním "obdobnosti prípadov" ustanovuje, že treba prihliadať najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Z toho vyplýva, že treba zisťovať, aká odplata sa na finančnom trhu požaduje pri poskytovaní finančných prostriedkov spotrebiteľovi v určitom konkrétnom prípade, a to vzhľadom na jeho finančnú situáciu, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

34. Z dôkazov doložených žalobcom vyplynulo, že žalovaný ako zamestnanec spoločnosti T-Systems svojím podpisom dňa 20.6.2011 potvrdil žiadosť o vydanie kreditnej karty a podal návrh na poskytnutie revolvingového limitu vo výške 2.000 EUR. Na uvedenú žiadosť reagoval žalobca potvrdením o prijatí žiadosti o vydanie kreditnej karty Diners Club White dňa 30.6.2011, v ktorom potvrdil prijatie

žiadosti žalovaného a prijal jeho návrh na uzavretie zmluvy za podmienok uvedených v priloženej kópii žiadosti vyplývajúci z obchodných podmienok pre používanie revolvingových kreditných kariet žalobcu a aktuálneho zoznamu poplatkov. Potvrdenie obsahovalo aj výšku revolvingového limitu 2.000 EUR, obsahovalo ďalšie náležitosti týkajúce sa RPMN v hodnote 14,78 %, úrokovej sadzby 13,9 % ročne, sankčného úroku vo výške 9 % ročne, výšku mesačných splátok v sume 177,40 EUR a poplatku za vystavenie upomienok v hodnote za prvú upomienku 5 EUR a každej ďalšej vo výške 15 EUR. Prílohou potvrdenia bola žiadosť o vydanie kreditnej karty a štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. S poukazom na body 2.1., 2.2., 2.4, 2.5 všeobecných obchodných podmienok pre vydávanie a používanie platobných kariet Diners Club účinných a platných od 1. 5. 2011 došlo medzi stranami sporu k uzatvoreniu platnej spotrebiteľskej zmluvy, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru zo strany žalobcu pre žalovaného s úverovým limitom 2.000 EUR, ktorý bol následne v zmysle žiadosti žalovaného o navýšenie limitu postupne navyšovaný, naposledy ku dňu 24.1.2017 na limit 4.500 EUR.

35. Súd dospel k záveru, že strany sporu uzatvorili spotrebiteľskú zmluvu a na daný právny vzťah založený zmluvou o vydaní karty je potrebné aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Spotrebiteľská zmluva bola uzatvorená v zákonom vyžadovanej písomnej forme, kedy došlo k prijatiu a schváleniu žiadosti zo strany žalovaného a žalobca žalovanému doručil platobnú kartu Diners Club. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o revolvingovom úvere, ktorej osobitou vlastnosťou je to, že ide o tzv. otvorenú zmluvu o úvere, ktorá svojím obsahom je podobná možnosti povoleného prečerpania v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Povaha tzv. otvorenej zmluvy o úvere spočíva v tom, že spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach, počínajúc s termínom dohodnutým v uzavretej zmluve, metóda výpočtu RPMN pri takejto zmluve nie je priamočiara z dôvodu, že pri nemožnosti určenia pevne stanoveného trvania nie je možné RPMN určiť. Tento úver je možné čerpať opakovane, keď dlžník použitú sumu vráti. Teda, v prejednávanom prípade sa jedná o spotrebiteľský úver formou revolvingu (na základe kreditnej karty) a pri tejto forme úveru je stanovený len tzv. úverový rámec, teda suma, do výšky ktorej spotrebiteľ môže úver čerpať.

36. Z obsahu spisu (z listinných dôkazov) vyplýva, že žalovaný čerpal finančné prostriedky, teda žalovaný vykonával prostredníctvom karty transakcie, ktoré boli žalovanému vyúčtované mesačne v príslušných výpisoch, pričom tieto obsahovali výšku vykonaných transakcií realizovaných prostredníctvom karty, výšku úhrady žalovaného v prospech žalobcu, a to v prípade, ak žalovaný v zúčtovanom období vykonal platbu povinnej úhrady, prípadne vyššiu či nižšiu platbu ako bola samotná výška povinnej úhrady, výšku úroku a poplatkov vyplývajúcich zo zmluvy, resp. zo sadzobníka, pokiaľ žalobcovi vznikol nárok na úrok a poplatky. Dlh žalovaného ku dňu 23.6.2018, t. j. ku dňu, ku ktorému bol vyhotovený posledný výpis pred uplynutím výpovednej doby, predstavoval sumu vo výške 4.960,86 EUR, z toho neuhradená istina predstavovala výšku 4.554,04 EUR, ktorá pozostávala z transakcií realizovaných kartou žalovaného spolu vo výške 4.475,04 EUR a z poplatkov za upomienky vo výške 79 EUR. Dlh žalovaného predstavujú aj neuhradené sankčné poplatky vo výške 37,90 EUR a neuhradené úroky z úveru uplatňované do dňa 23.6.2018 vo výške 368,92 EUR. Táto skutočnosť je nepochybná, vyplývajúca z dôkazu doloženého žalobcom označeného ako prehľad (čl.31). Tiež je nepochybné, že vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu v stanovenej výške a v zmluve určenom termíne, nereagoval na upomienky, ako ani na výzvu na zmier obsahujúcu upozornenie na možné ukončenie zmluvného vzťahu a s tým súvisiacu splatnosť celého úveru, žalobca v súlade s bodom 4.3. ROP a bodom 2.8. VOP pre vydávanie a používanie platobných kariet Diners Club listom zo dňa 18. 4. 2018, podaným na poštovú prepravu v ten istý deň, vypovedal zmluvný vzťah so žalovaným. S poukazom na bod 8.4. VOP úver žalovaného sa stal splatným ku dňu 28.6.2018, t. j. uplynutím dvojmesačnej výpovednej lehoty.

37. Z dôkazov predložených žalobcom, ktoré zo strany žalovaného rozporované neboli, keďže tento sa k žalobe vôbec písomne nevyjadril a teda nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany, vyplynulo, že dlh žalovaného činí žalobcom požadovanú sumu.

38. Podľa ust. § 517 ods. 2 OZ, Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa ust. § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

40. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení do 31.1.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Nakoľko je nepochybné, že žalovaný porušil svoju povinnosť uhradiť poskytnutý úver riadne a včas, dostal sa do omeškania a žalobcovi tak v zmysle ust. § 517 Občianskeho zákonníka vzniklo právo požadovať úroky z omeškania. Omeškanie sa spája so splatnosťou dlhu. Žalobca si uplatnil aj zaplatenie príslušenstva - úrokov z omeškania vo výške 5 % z dlžnej istiny 4.554,04 EUR od 29.6.2018, t.j. od nasledujúceho dňa po ukončení zmluvného vzťahu. Keďže žalobca si uplatnil výšku úrokov z omeškania v nižšej sadzbe ako by mu podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v znení účinnom do 31.1.2013 príslúchalo, súd priznal žalobcovi úroky z omeškania zo sumy 4.554,04 Eur predstavujúcej dlh na istine tak, ako to žiadal žalobca.

42. Žalobca si žalobou tiež uplatnil zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 368,92 EUR od nasledujúceho dňa po ukončení zmluvného vzťahu, t.j. od 29.6.2018 do zaplatenia. Suma 368,92 EUR predstavuje výšku neuhradených úrokov z úveru do 23.6.2018. Uvedené je nepochybné a vyplýva to tvrdenia žalobcu.

43. Otázka (ne)možnosti kumulácie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po zosplatnení úverovej zmluvy, kde jednou zo zmluvných strán je spotrebiteľ, bola riešená v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR zo 16. júna 2020 sp.zn. 5Cdo 42/2020 so záverom, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Aj v posudzovanom prípade medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou a podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z.z. V rozhodnutí uviedol nasledovné: „Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z.z. Tento zákon ale nepokrýva všetky otázky vzniku úverového zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle ust. § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere (§ 497 a nasl.). Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy. To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v ust. § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úverov nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinnosti profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravídla vyššie ako úroky z omeškania. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na

dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškanie k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednaní, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená, že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie, koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. Túto vedomosť však dlžník - spotrebiteľ nemá v prípade dojednaní, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania, nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na druhej strane postavenie veriteľa - dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednaní nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda, jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody“.

44. Súd vzhľadom na predmetné rozhodnutie uvádza, že právny záver vyjadrený v uvedenom rozhodnutí je aktuálny a súd naň berie zreteľ aj v prejednávanej veci.

45. Pokiaľ ide o úroky z omeškania zo zmluvných úrokov súd poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Českej republiky v rozsudku so sp. zn. 35Odo/101/2002 zo dňa 24.03.2004, ktorý pre blízkosť vtedajšej právnej úpravy nie je dôvod nezohľadniť. Podľa tohto rozsudku peňažný záväzkový právny vzťah môže byť buď vzťahom hlavným alebo vedľajším. Hlavným záväzkovým právnym vzťahom je peňažný záväzkový právny vzťah vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu určitej čiastky peňazí. Vedľajším peňažným záväzkovým právnym vzťahom je záväzkový právny vzťah úrokový, ktorý vzniká iba vtedy, ak medzi účastníkmi existuje peňažný záväzkový právny vzťah hlavný. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzok úrokový, pretrváva iba povinnosť uhradiť už dospelé úroky. Tým, že včas nezaplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkovú sankciu pre prípad omeškania s plnením príslušenstva pohľadávky. Nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky nemôže plynúť ani z dikcie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takýto úsudok by totiž bez väzby na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k záveru, že príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Branie úrokov z úrokov bolo zapovedané už podľa tradícií rímskeho práva. Citované rozhodnutie je v súlade so závermi uvedenými aj rozsudku Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29Odo/689/2006, pričom ide o závery, z ktorých rozhodovacia prax súdov ČR konštantne vychádza (napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29Cdo/601/2008 zo dňa 08.06.2011, rozsudok veľkého senátu občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 31Cdo/2036/2009 zo dňa 17.08.2011). Tvrdenie, že by výklad smerujúci k zákazu anatocizmu podľa platného práva bol neústavný vyvrátil Ústavný súd ČR v uznesení so sp. zn. I.ÚS 1893/08 zo dňa 13.11.2008.

46. V kontexte uvedeného, súd zastáva názor, že úroky z omeškania nie je možné priznať aj z úrokov, pretože by tak súd priznal príslušenstvo (úroky z omeškania) z príslušenstva (úrokov), čo je, ako súd uviedol už vyššie, v rozpore s ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a v právnej teórii sa takýto postup označuje ako tzv. anatocizmus. V zmysle uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky. Teda zákon rozlišuje medzi pohľadávkou a úrokmi, resp.

úrokmi z omeškania, ktoré sú zahrnuté v rámci jej príslušenstva. Uplatnenie si príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania) z príslušenstva pohľadávky, ktorými riadne úroky sú, zákon nepredpokladá.

47. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 239/2018 zo dňa 11.7.2019, v ktorom Najvyšší súd SR uviedol, „ že súd už len na záver poznamenáva, že podľa jeho názoru niet kogentnej úpravy o úrokoch na vyššie neurčenú dobu popri úrokoch z omeškania. Zákon v dispozitívnych normách nereguluje úroky za úver po splatnosti. Úroky z úrokov (anatocizmus) súd považuje za neprijateľné a úroky popri úrokoch z omeškania porušujú zákonný limit. Občiansky zákonník definuje úrok ako príslušenstvo pohľadávky a veriteľovi umožňuje pri omeškaní s plnením peňažného dlhu, teda s plnením pohľadávky požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania je zrejmé, že takáto možnosť sa vzťahuje iba na pohľadávku a nie aj na úroky tvoriace iba príslušenstvo pohľadávky. Občiansky zákonník ako základný právny predpis upravujúci spotrebiteľské vzťahy umožňuje veriteľovi po lehote splatnosti pohľadávky priznať iba úroky z omeškania jedine z pohľadávky a nie aj z jej príslušenstva. Zmluvné dojednanie, ktoré upravuje, že zmluvné úroky sa po ich splatnosti stávajú súčasťou istiny, nepochybne spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, keďže toto ustanovenie vo svojich dôsledkoch spotrebiteľa zaväzuje na plnenie (platenie úrokov z omeškania zo zmluvných úrokov) nad rámec povinnosti vymedzených Občianskym zákonníkom, a teda ide o dojednanie odkláňajúce sa v neprospech spotrebiteľa od ustanovení Občianskeho zákonníka a vzhľadom na ustanovenia § 52 ods. 2, § 54 ods. 1, § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka je toto dojednanie neprijateľné a teda neplatné „

48. Premietnuc vyššie uvedené na prejednávany prípad súd jednoznačne dospel k záveru, že nárok žalobcu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy 368,92 EUR od 29.6.2018 je potrebné zamietnuť.

49. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

50. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP. V spore bol žalobca úspešný v celom rozsahu a má tak nárok prti v spore neúspešnej žalovanej na náhradu preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje (§ 355 ods. 1 CSP). Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

Odvolanie môže podať strana, ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP). Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo k rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy nájsť preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (zákon č. 233/1995 Z.z.).